Lietas Nr. 132047514
Lietas arhīva Nr. 1-0090-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015. gada 21. septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere
ar tiesas sēdes sekretāri K. Lazdiņu, tulci D. Eņģeli
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/ un iestādes pārstāvei /pers. B/
atklātā tiesas sēdē Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ sūdzības par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2014. gada 23. septembra lēmuma atcelšanu.

Aprakstošā daļa

Tiesā 2014. gada 24. oktobrī saņemta pārsūtītā sūdzības iesniedzēja /pers. A/ (turpmāk arī - sūdzības iesniedzējs) 2014. gada 16. oktobrī iesniegtā sūdzība par Iestādes - Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2014. gada 23. septembra lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC105356 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka Lēmumam nepiekrīt, jo uzskata, ka Lēmums ir prettiesisks un nepamatots dēļ procesuāliem pārkāpumiem. Uzskata, ka sūdzības iesniedzējam nav paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, nav ticis uzklausīts, nav vispār redzējis administratīvā pārkāpuma protokolu un nav izskaidrotas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. pantā noteiktās tiesības, nav noskaidroti visi lietas apstākļi, un saukts pie atbildības uz pieņēmumu pamata. Lūdz atcelt Lēmumu un izbeigt lietu.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas tiesnese s 2014. gada 31. oktobra lēmumu pēc sūdzības iesniedzēja lūguma lieta nolikta izskatīšanai mutvārdu procesā, uz 2015. gada 11. septembri.

Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja pilnā apmērā uz tajā norādīto apstākļu pamata.

Tiesas sēdē Iestādes pārstāve sūdzību neatzina pilnībā, uzturēja Lēmumā izteiktos argumentus.

Tiesas sēdē saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmo daļu tika noraidīti sūdzības iesniedzēja pieteiktie lūgumi par papildus pierādījumu pievienošanu un izprasīšanu, jo tiem nav nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, secina, ka Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Tiesa Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 289.^{6}pantā reglamentētās kompetences ietvaros atzīst, ka ir noticis administratīvais pārkāpums, kura izdarīšanā vainojams /pers. A/.

Tiesa konstatē, ka 2014. gada 30. jūnijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Patruļpolicijas bataljona 1. rotas kārtībnieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 105356 (turpmāk arī – Protokols) /pers. A/, ar kuru /adrese/, konstatēts, ka /pers. A/ dzīvo Latvijas Republikas teritorijā bez derīgas pases, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 186. panta pirmajā daļā.

Ar pārkāpēja pievienoto Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Rīgas 1. nodaļas Klientu apkalpošanas speciālistes /pers. E/ 2014. gada 10. jūlija lēmumu Nr. PC105356 apstiprinās, ka /pers. A/ uzlikts naudas sods 30 EUR saskaņā ar Latvijas APK 186. panta pirmo daļu.

Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2014. gada 23. septembra lēmumu Nr. PC 105356 atstāts negrozīts Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Rīgas 1. nodaļas 2014. gada 10. jūlija lēmums par naudas soda 30 EUR uzlikšanu /pers. A/, bet sūdzība noraidīta.

Lietā nav strīds, ka sūdzība tiesai iesniegta terminā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

No pārsūdzētā Lēmuma redzams, ka izskatot /pers. A/ sūdzību, konstatēts, ka /pers. A/ uz lietas izskatīšanu 2014. gada 10. jūlijā neieradās.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņam netika paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, nav ticis uzklausīts, nav vispār redzējis administratīvā pārkāpuma protokolu un nav izskaidrotas Latvijas APK 260. pantā noteiktās tiesības, nav noskaidroti visi lietas apstākļi, un saukts pie atbildības uz pieņēmumu pamata.

No lietas materiāliem tiesa konstatē, ka pretēji sūdzības iesniedzēja norādītajam, ar minētā Protokola saturu sūdzības iesniedzējs iepazīstināts, un Latvijas APK 260. pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas pienākumi un tiesības viņam saprotamā valodā izskaidrotas, ko apstiprina /pers. A/ paraksts Protokolā, kā arī /pers. A/ parakstījās, ka viņam paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku uz 2014. gada 10. jūliju, un saņēma Protokola eksemplāru. Līdz ar ko, tiesas ieskatā, apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs pats neieradās uz lietas izskatīšanu 2014. gada 10. jūlijā, un

neizpildīja Latvijas APK 260. pantā noteikto pienākumu noteiktā laikā ierasties procesa veikšanai, nekādi neliecina, ka tika pārkāptas viņa procesuālās tiesības Iestādē.

No lietas materiāliem redzams, ka Iestādē 2014. gada 6. augustā tika saņemta pārkāpēja sūdzība par 2014. gada 10. jūlijā pieņemto Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Rīgas 1. nodaļas lēmumu Nr. PC 105356, ar kuru uzlikts naudas sods 30 EUR, savukārt no Iestādes 2014. gada 15. augusta paziņojuma Nr. 24/1-44/492 /pers. A/ redzams, ka Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes Rīgas 1. nodaļa 2014. gada 10. jūlijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, jo pārkāpējs neieradās uz lietas izskatīšanu, savukārt 2014. gada 6. augustā saņemtajā sūdzībā par Iestādes 2014. gada 10. jūlija lēmuma Nr. PC105356 atcelšanu nebija pievienots pārkāpēja norādītais paskaidrojums, un sūdzība atstāta bez virzības trūkumu novēršanai. Arī no pārsūdzētā Lēmuma redzams, ka izskatot /pers. A/ sūdzību, konstatēts, ka /pers. A/ uz lietas izskatīšanu 2014. gada 10. jūlijā neieradās un paskaidrojumu sakarā ar sūdzību līdz pat 2014. gada 15. septembrim neiesniedza.

Tādējādi, tiesas ieskatā, Lēmumu pamatoti Iestāde pieņēma uz tās rīcībā esošās informācijas pamata. Kā arī Lēmums pieņemts atbilstoši Latvijas APK 236.[13] pantā noteiktajai Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes kompetencei. Līdz ar ko, tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos gadījumus, kas būtu pamats atcelt Iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības, tāpat tiesa nekonstatē sūdzības iesniedzēja norādītos apstākļus attiecībā uz Iestādes pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]pantā reglamentēto kompetenci, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Latvijas APK 186. panta pirmo daļu, par dzīvošanu bez derīga personu apliecinoša dokumenta - uzliek naudas sodu personām, kurām jābūt personu apliecinošam dokumentam, līdz trīsdesmit pieciem *euro*.

Tiesa secina, ka ar 2014. gada 30. jūnijā sastādīto Protokolu ir konstatēts, ka /pers. A/ dzīvo Latvijas Republikas teritorijā bez derīgas pases, līdz ar ko izdarīts Latvijas APK 186. panta pirmajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, un par šo faktu arī sūdzības iesniedzējam strīda nav un nav bijis, un izdarīto administratīvo pārkāpumu /pers. A/ nenoliedz. Pamatojoties uz Personu apliecinošu dokumentu likuma 9. panta pirmo daļu, 16. panta pirmās daļas 7. punktu un Latvijas APK 186. panta pirmo daļu, /pers. A/ ir vainīgs šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un ir sodāms par šo administratīvo pārkāpumu.

Tiesas ieskatā, lietā nav iestājies noilgums saskaņā ar Latvijas APK 37. pantu, jo pārkāpums ir ilgstošs, kā redzams no lietas materiāliem, sūdzības iesniedzējs bez derīga personu apliecinoša dokumenta dzīvoja kopš 2005. gada 10. marta, un turpināja prettiesisko rīcību, tikai 2014. gada 2. oktobrī saņēma personas apliecību un pasi.

Latvijas APK 22. pantā ir noteikts administratīvā soda mērķis, un proti: administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tiesa, tāpat kā Iestāde, nekonstatē atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus lietā saskaņā ar Latvijas APK 33. un 34. pantu.

Tiesa nodibina, ka nav apstākļu, kas ļautu pārkāpēja izdarīto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21. pantu un atzīst, ka Iestāde ir piemērojusi izdarītajiem pārkāpumiem atbilstošu sodu pārkāpējam, jo konstatētajam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs.

Izvērtējot administratīvā soda piemērošanu personai, tiesa ņem vērā, ka Latvijas APK 186. panta pirmā daļa par dzīvošanu bez derīga personu apliecinoša dokumenta paredz, ka uzliek naudas sodu personām, kurām jābūt personu apliecinošam dokumentam, līdz trīsdesmit pieciem *euro*. Līdz ar ko sūdzības iesniedzējam naudas sods noteikts atbilstoši izdarītajam pārkāpumam un par to paredzētās sankcijas apmērā un atbilstoši Latvijas APK 32. panta prasībām.

Pieņemtais Lēmums ir pamatots ar normatīvo aktu prasībām, to ir pieņēmusi kompetenta institūcija, lietas izskatīšanas laikā nav konstatēti fakti, kas liktu apšaubīt Iestādes objektivitāti.

Līdz ar visiem tiesas izklāstītajiem apsvērumiem, par nepamatotiem atzīstami sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādītie apstākļi, jo tie neguva apstiprinājumu lietas izskatīšanas laikā.

Līdz ar visu minēto kopumā, tiesa secina, ka Iestāde pamatoti atzina, ka par izdarīto pārkāpumu nosakāms sods, un piemērotais naudas sods atbilst izdarītajam pārkāpumam.

Tiesa atzīst, ka iestāde Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēja visus lietā esošus pierādījumus, kā arī Iestāde, tostarp deva savu vērtējumu par sūdzībā norādītajiem apstākļiem, un izvērtēja sūdzības iesniedzēja norādītos argumentus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2014. gada 23. septembra lēmums Nr. PC105356 atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Atstāt negrozītu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes priekšnieka /pers. C/ 2014. gada 23. septembra lēmumu Nr. PC105356, bet /pers. A/ sūdzību - noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesai 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas

Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese I.Meldere